

repræsenterer et ligefremt Tab for ham, idet han ikke kan vente at faae den godtgjort af sine Vætere? Men ikke nok hermed; han vil aabenbart af de fattige Familier, som han paa denne Maade strider ind imod, blive betragtet som en hoist haardbjerlet Mand, thi det ligger saa overordentlig nær, navnlig fra den Fattiges Standpunkt, at sige: vi have erlagt vor Væte i rette Tid til denne Mand, som fattige Følk ere vi imidlertid nødt til at skaffe os Indtægt ved at indtage et Par Eogerende, og er det saa ikke grusomt af ham at forhindre det, at kaste disse Følk ud paa Gaden, og derved gjøre det umuligt for os at eristere paa hederlig Maade; saa at vi tvinges til at ty til offentlig Understøttelse? Men jeg vil sætte, at Cieren ikke betænker sig paa at udsætte sig for den Uvillie, som han paadrager sig ved at stride ind imod den fattige Familie og sætte dens Eogerende ud med ikke uden Betøffning for sig selv, hvad har han saa opnaaet? Dagen efter kan der være andre Eogerende i Leiligheden (C. B. Nieme'skab. Na.), ja, det kan sandelig ske, naaget der erede Medlemmer siger „Na“ (C. B. Nieme'skab. Samme Dag?), ja, endog saa samme Dag, men jeg tror i Dvrigt, at Forhandlingen bedst føres, naar der erede Medlemmer sige sine Bemærkninger til siden. Det er aldeles indlysende, at der ved en saadan Udsættelsesforretning ikke staffles nogen Garant for, at Leiligheden fremdeles kun bliver bebodt af een Familie, thi, som sagt, samme Dag eller Dagen efter eller i al Fald meger kort Tid efter Udsættelsen kan der af den samme Familie anbringes mange Eogerende i Leiligheden. Men, vil man sige, Cieren kan jo saa sætte selve den Familie ud, der saaledes overtræder sin Forpligtelse efter Leiekontrakten. Ja, det kan han gjøre, men saa har han sin Leilighed staaende ledig, og det er ikke nogen saa overmaade behagelig Sag for en Cier, at sætte en Familie ud, som prompt betaler sin Væte — thi dette forudsætter jeg — uden at vide, om han kan faae sin Leilighed leiet ud igjen. Jeg tror derfor heller ikke, at man kan vente endog saa af selve den Cier, som paa aldeles loyal Maade vil opfylde denne Lovs Bud, at han skal sørge for, at kun en Familie, som i

Virkelighed fyldestgjør Betingelserne for Stattefriheden, bebodt Leiligheden. Jeg gaar her ud fra, at en saadan Cier vil bringe det personlige Offer at betale 5 Rd. og atter 5 Rd. for at lade foretage de nødvendige Udsættelsesforretninger; men kan man gaa ud fra denne Forudsætning med den Tilstand for Die, som er den gjældende i Elbet? Vil der ikke snarere findes Ciere, som ville lade Dem være lige, som man siger, og ikke bryde sig om, at der er mange Eogerende i Leiligheden, naar de blot selv faae deres Penge? Jeg tror, at man med Sikkerhed kan gaa ud fra, at endog saa den største Del af Cierne vil stille sig paa det Standpunkt, at de ville sly at paadrage sig Uvillie ved at stride ind mod fattige Familier i Sundhedsvoiesens Interesse og lade det være godt, naar de blot faae deres Væte, og der ikke sker nogen Skandale eller vækkes nogen Dvstigt; ja, jeg tror end ikke, at det vil være uden Exempel, at Cieren, naar en saadan fattig Familie har henvendt sig til ham med det Spørgsmaal, om det ikke gif an, at den tog en anden Familie ind til sig, vil svare: ja, for mig gjerne; naar I blot arrangerer det saaledes, at det Offentlige ikke kommer efter det, saa er jeg lige glad, enten der bdr 1, 2 eller 3 Familier i Leiligheden; sørg blot for, at det ikke kommer til det Offentliges Kundskab, saaledes at der paalægges mig den Skat, som jeg har besluttet at være. Det erede Medlem (C. B. Nieme'skab) siger nu, at en saadan Cier oveniud vil komme til at betale 10 Rd. i Bøde. Ja, det staaer der i Lovforslaget, men jeg gad nok vide, hvorledes man skal faae denne Bøde, thi Cieren er naturligvis ikke saa saabeltig, at han gaar hen og siger til det Offentlige: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg tiltrøds for Loven har tilladt mine Vætere at tage flere Familier ind i Leiligheden, og at jeg altsaa har tilneget mig en Afgiftsfrihed, som ikke tilkommer mig, jeg gaar naturligvis ud fra, at han tier ganske stille, og naar saa det Offentlige kommer og siger til ham: vi ere komne efter, at Afgiftsfriheden ikke tilkommer Dig, idet der er mere end een Familie i Din Leilighed, saa svarer Værten: Her er Leiekontrakten, og jeg har paa det Bestemte